

LA BALANGUERA

Lletra: Joan Alcover
Música: Amadeu Vives

Maestoso

La Ba-lan - gue - ra mis - te - rio - sa, com u - na a - ra - nya d'art sub -
 til,
 bui - da que bui - da sa fi - lo - sa, de nos - tra
 vi - da trau el fil. Com u - na par - ca bé ca - vil - la tei - xint la
 te - la pel de - mà; la Ba - lan - gue - ra fi - la, fi - la, la Ba - lan -
 gue - ra fi - la - rà. **Tornada** Com u - na par - ca bé ca -
 vil - la tei - xint la te - la pel de - mà; la Ba - lan -
 gue - ra fi - la, fi - la, la Ba - lan - gue - ra fi - la - rà.

La Balanguera misteriosa,
 com una aranya d'art subtil,
 buida que buida sa filosa,
 de nostra vida trau el fil.
 Com una parca bé cavil·la
 teixint la tela pel demà;
 la Balanguera fila, fila,
 la Balanguera filarà.

Girant l'ullada cap enrera
 gaita les ombres de l'avior,
 i de la nova primavera
 sap on s'amaga la llavor.
 Sap que la soca més enfila
 com més endins sap arrelar;
 la Balanguera fila, fila,
 la Balanguera filarà.

De tradicions i esperances
 tix la senyera pel jovent,
 com qui fa un vel de nuviànces
 amb cabelleres d'or i argent.
 De la infantosa que s'enfila,
 de la vellúria que se'n va;
 la Balanguera fila, fila,
 la Balanguera filarà.